

Resolució 130/2019, de 7 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 25/2019

Administració reclamada: Subdirecció General de Mines. Departament d'Empresa i Coneixement.

Informació reclamada: Expedient d'una cantera.

Sentit de la Resolució: Estimació

Resum: La Direcció general indicada ha fet constar que l'única tercera persona afectada per l'accés seria la titular de la concessió, i s'ha acreditat als antecedents que no és possible fer-li el trasllat previst per l'article 31 LTAIPBG. Si hom té en compte, per una altra banda, que la concessió afectada ja hauria caducat des de fa temps, no és versemblant que l'accés sol·licitat pugui afectar els drets i interessos de ningú.

Paraules clau: Generalitat. Mines. Expedient. Esmena. Reclamació contra desistiment presumpte. Terceres persones afectades. Impossibilitat del trasllat.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 17 de gener de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 25/2019, presentada contra la Subdirecció general de Mines, del Departament d'Empresa i Coneixement de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 30 de novembre de 2018 la persona reclamant, després d'invocar l'LTAIPBG i posar de manifest el seu interès en poder consultar l'expedient "Cantera nueva, número 164 de Begur" i demana a la Subdirecció General de Mines i Protecció radiològica de Barcelona vista, preferentment en format digital o electrònic, al referit expedient.
3. El 12 de desembre de 2018 el Cap del Servei d'anàlisi i control de l'activitat de la Direcció general d'Energia, Mines i Seguretat industrial de la Generalitat de Catalunya requereix a

la persona reclamant que aporti original i còpia de la seva identificació presencialment a qualsevol dels llocs que preveu l'article 16.4 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les Administracions públiques (LPAC), tot advertint-lo que si no ho fa en el termini de deu dies se'l considerarà desistit de la seva sol·licitud.

4. El 14 de desembre de 2018 la persona reclamant presenta original i còpia del seu DNI al registre de la Secretaria de Medi ambient i sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, amb un escrit adreçat a la Direcció general d'Energia, Mines i Seguretat industrial.
5. Per resolució de 17 de gener de 2019 el Director general d'Energia, Mines i Seguretat industrial de la Generalitat de Catalunya, després d'indicar que la persona reclamant no hauria resolt l'esmena requerida el 12 de desembre de 2018, declara finalitzat el procediment de sol·licitud d'informació per desistiment de la persona reclamant.
6. La Reclamació presentada el de 2019 fa referència als fets indicats als antecedents anteriors, considera que hi hauria hagut "una irregularitat administrativa clara, a banda d'un retràs improcedent en la tramitació de l'expedient" i reitera la seva voluntat d'accedir a la informació sol·licitada.
7. El 25 de gener de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a la unitat d'informació del Departament d'Empresa i coneixement de la Generalitat i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
8. El 6 de febrer de 2019 la Direcció General d'Energia, Seguretat Industrial i Seguretat Minera informa la GAIP sobre la tramitació de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació. Assenyala que arrel de la petició d'informe de la GAIP hauria pogut comprovar que, en realitat, la persona reclamant hauria esmenat en termini la deficiència indicada a l'antecedent 3, de manera que no procediria entendre desistida la Reclamació.
9. El 4 de març de 2019 la GAIP constata que Direcció General d'Energia, Seguretat Industrial i Seguretat Minera no ha tramitat la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació, amb l'argument d'estar esperant la Resolució de la GAIP. En relació amb l'existència d'eventuals terceres persones afectades per la Reclamació, la Direcció general esmentada assenyala a la GAIP que s'hauria produït la caducitat de l'explotació minera de la que es demana informació i que l'any 2004 hauria intentar notificar a la persona

interessada, sense aconseguir-ho. La GAIP fa gestions per localitzar la persona titular de l'explotació afectada i s'assabenta que està morta des de fa temps.

Fonaments jurídics

1. *Competència de la GAIP i consideracions generals sobre el contingut i l'abast del dret d'accés a la informació pública*

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que es presenta en relació amb una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar*

límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. Dret d'accés a la informació sol·licitada

No hi ha dubte que allò que es sol·licita (l'expedient administratiu relatiu a una concessió minera) és informació pública, en el sentit que dona a aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG, que ha estat referit a l'antecedent jurídic anterior. Per tant, segons els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG seria procedent donar-hi l'accés sol·licitat, llevat que concorri límits que puguin justificar-ne la denegació.

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada (la Direcció General d'Energia, Seguretat Industrial i Seguretat Minera) no invoca cap límit ni cap causa d'inadmissibilitat que pugui justificar la denegació de la informació sol·licitada.

Així mateix, la Direcció general indicada ha fet constar que l'única tercera persona afectada per l'accés seria la titular de la concessió, i s'ha acreditat als antecedents que no és possible fer-li el trasllat previst per l'article 31 LTAIPBG. Si hom té en compte, per una altra banda, que la concessió afectada ja hauria caducat des de fa temps, no és versemblant que l'accés sol·licitat pugui afectar els drets i interessos de ningú.

A la vista de les anteriors consideracions, es considera procedent l'estimació de la Reclamació i la declaració del dret d'accés a la informació pública de la persona reclamant.

3. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 7 de març de 2019, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 25/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a poder consultar, preferentment en format digital o electrònic, l'expedient de la "Cantera nueva, número 164 de Begur".

2. Requerir a la Direcció General d'Energia, Seguretat Industrial i Seguretat Minera que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies, tot informar-ne a la GAIP.
3. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 25/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.